

[Socialministeren.]

bejdsløse til Kontrol i Aar, end vi havde blot i Fjor. Desuagtet er Arbejdsløshedstallet i Aar mindre, end det var i Fjor.

Jeg tror, at Oppositionspartierne, der har vist sig ikke at have andet end Arbejdsløsheden i den Pose, hvoraf der skal øses Kritik af Regeringens Virksomhed, virkelig for Alvor skal studere disse faktiske Forhold, man vil da komme til Erkendelse af, at end ikke den lille Bid blev til Rest for Oppositionen.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte, at man maatte ønske den størst mulige Landbrugsudførsel. Det er et Emne, vi tit har diskuteret, og det ærede Medlem ved, at jeg er enig med ham i, at vi bør tilstræbe en Udførsel af Landbrugsvarerne som af andre Varer saa stor, som Forholdene overhovedet tillader.

Det ærede Medlem har dernæst spurgt mig om forskellige Udtalelser, der er fremkommet, dels fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, dels fra Landbrugsraadet, med Hensyn til den Saldo, der til Tider fremkommer i Handelsforholdet mellem Danmark og Tyskland. Jeg skal derom sige følgende: Udførselen fra Danmark bestemmes ifølge det bestaaende System for hvert Kvartal paa Grundlag af Indbetalingerne i forrige Kvartal for Varer, vi har købt. Deraf skulde egentlig følge, at Mellemværendet mellem Nationalbank og Rigsbank regelmæssigt skulde gaa lige op. Det har imidlertid i al den Tid, vi har haft disse Opgørelser, vist sig, at en fuld Nøjagtighed i Opgørelserne ikke er mulig, og at det heller ikke er muligt at faa Planerne for Indførsel og Udførsel til at klappe helt. Til Tider har der derfor været Tilgodehavender for Tyskland i Danmark, til andre Tider Tilgodehavender for Danmark i Tyskland. Jeg tror kun, det har været ganske enkelte Dage, hvor man har haft den virkelig fuldstændige Balance. Der er altsaa regelmæssigt større eller mindre Afvigelse. For Tiden er Forholdet dette, at Tyskland har et Tilgodehavende i Danmark. Det var ved Aarets Begyndelse, efter de Oplysninger, vi har kunnet tilvejebringe, mellem 17 og 18 Mill. Kr., og det er i Øjeblikket noget lignende. Man kan saa spørge: Hvorledes fremkommer disse Forskydninger? Dertil maa jeg svare, at Indbetalingerne foregaar jo ikke samtidig med, at en Vare passerer Grænsen mellem Danmark og Tyskland; der ydes en Kredit, denne Kredit er forskellig for de forskellige

Varegrupper og forskellig paa de forskellige Tider af Aaret og forskellig fra Aar til Aar. Gennemgaaende er den Kredit, der ydes for Landbrugsvarer til Tyskland, meget kort, medens der er en noget længere Kredit for Varer, som vi køber i Tyskland, i hvert Fald for forskellige Grupper af disse Varer, men denne Forskel er jo efterhaanden fortonet, og det, der har den praktiske Betydning, er Forskydningerne inden for disse Kreditydelser fra den ene Tid paa Aaret til den anden og fra det ene Aar til det andet og mellem de forskellige Varer, som indgaar i Vareudvekslingen. Det vil altid, eller næsten altid, medføre en Afvigelse til den ene eller til den anden Side.

Men dernæst kan der fremkomme Afvigelser af mere varig Karakter derved, at paa et givet Tidspunkt den ene eller den anden Gruppe af Kontingenter ikke er fuldt udnyttet. Naar vi ser paa 1. Januar, hvor Afvigelsen var 17—18 Mill. Kr., som vi paa det Tidspunkt skyldte til Tyskland, saa viser de Opgørelser, vi hidtil har kunnet fremskaffe, at de store Landbrugskontingenter skulde være fuldt udnyttet, i hvert Fald saaledes, at Afvigelserne er minimale der, det er jo Hovedgruppen af vor Udførsel til Tyskland. Ved Siden deraf er der imidlertid visse Varer, nogle Industrivarer, nogle Landbrugsvarer saasom Frø og Svinespæk, tror jeg, og ligeledes Fisk, hvor man har det, man kalder faste Kontingenter, hvor der ikke foregaar en Forskydning i Kontingenterne fra det ene Kvartal til det andet, men Kontingenteret er fastsat for hele Aaret, og 1. Januar synes det at være saaledes, at der her har været nogen Mangel paa Udnyttelse, dels for Frø, Svinespæk og Fisk og dels for nogle af Industrikontingenterne, det sidste er vistnok en naturlig Følge af, at de fordeler sig over saa og saa mange Grupper, saa det i sig selv kan være svært at faa det helt udnyttet. Det er ikke muligt helt nøjagtigt at opgøre, hvor meget dette andrager af de 17—18 Millioner. Det ser ud til, at det drejer sig i hvert Fald om nogle Millioner Kroner. Den kyndigste Mand med Hensyn til Opgørelsen deraf er vor Statskonsulent i Berlin, Hr. Jacobsen. Han har givet os nogle Opgørelser, men af foreløbig Karakter, og vi har nu bedt ham om at gennemgaa det, saa at vi kan komme det nøjagtige Tal saa nær, som det overhovedet lader sig gøre. Disse Beløb paa den ene eller den anden Side af Balancen kan senere føre til enten en Forøgelse eller en Formindskelse af vore Udførselskontingenter. Men dette sker ikke umiddelbart,